

Vastelaoveshit

Zank: Paaf Aaf
Meziek: Traditioneel
Tekst: Traditioneel

Ich ken ein hiël leuk leedje, ein vastelaoevesleedje
Ich kèn en superleedje en det geit neet oet de kop.
Ich höb det noe al waeke, t'is örges blieve staeke
En waat ich auch probeer 't hèltj neet op.
Noe weit ich òngertösse, det veur is neet te blusse
De dokter in 't zekehoes, ich weit 't echt neet miër.
Noe bliektj, det is 't vage, det ederein al dage
Det zelfde leedje in zien köpke haet.

Refrein

Want ederein zingtj mèt, mèt deze groeate vastelaoveshit
In eder dörp en eder stad, die gaon mèt dit leedje plat.
Kom zing noe mèt òs mèt, mèt deze groeate vastelaoveshit
Höb steeds det leedje inne kop, ich wil neet miër det 't stoptj.

Och wases waat zaet d'r, bestel nog eine maeter
Want ome Wielie Jozef, die nog good geammeseerdj.
Ich zegk den auch "dao issie", 't waerdj bienao ein missie
Dees superleedjes waere noe geiërdj.
'T waerdj weer eine laete, höbdj gae det inne gate
Hie blief ich zeker plekke, miense as gae det mèr wètj
'T wiebele en dreije, doon wae zònger bezejje
Omdet 't blood in oos familie zitj.

Refrein.